

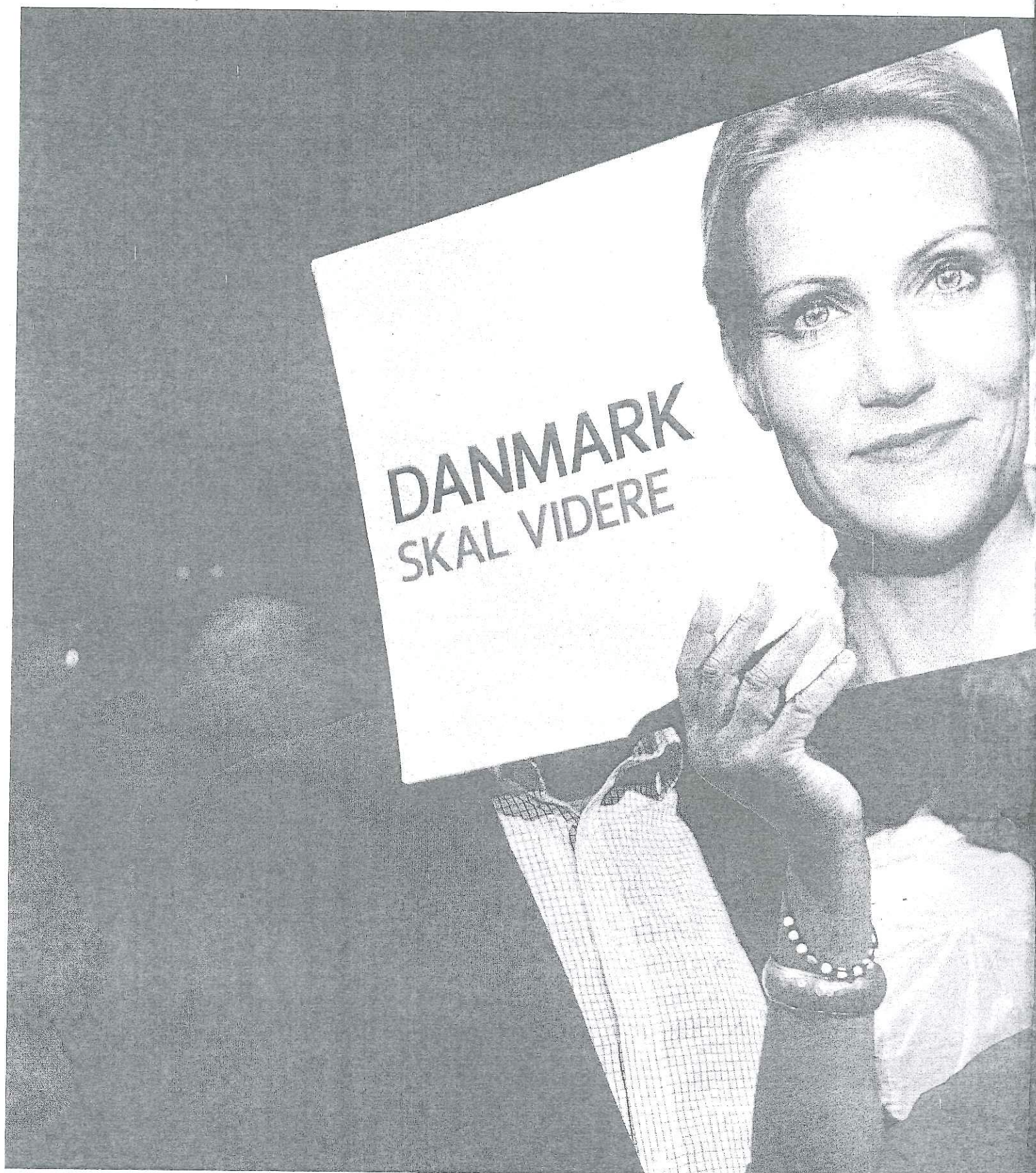
TEMA

Rød blok

■ Baggrund og reportager fra valgfesterne i rød blok. Fremgang til De Radikale og Enhedslisten sikrer flertal for et regeringsskifte i Danmark.

Hun lavede et historisk og dristigt træk ved at indlede et samarbejde med SF. Dristigt, fordi Jens Otto Krag forsøgte det samme, men ikke fik succes med det. Historisk, fordi det ser ud til at lykkes.

Poul Nyrup Rasmussen (S), forh. statsminister

Samarbejdet har ført Thorning

Sejrsfest: Socialdemokraterne og SF indledte et målrettet samarbejde for tre år siden. I går kulminerede det, da det blev klart, at Helle Thorning-Schmidt (S) bliver Danmarks næste statsminister.

CHRISTIAN HÜTTEMEIER
DORTE IPSEN BODDUM
christian.huttemeier@jp.dk
dorte.boddum@jp.dk

Med billeder af landets kommende statsminister på valgplakater, fadøl i lange bænker, smil, der var endnu stør-

re, festede 2.000 socialdemokrater i aften over valgsejren, der gør Helle Thorning-Schmidt til landets næste statsminister.

Med stribevis af partifæller, der sang, at »Danmark har brug for en so-ci-al-demo-kra-tisk regering igen,« med både Anker Jørgensen og Poul Ny-

rup Rasmussen i folkemængden, stod de og ventede på, at tage i mod nationens nye politiske dronning.

»Hun lavede et historisk og dristigt træk ved at indlede et samarbejde med SF. Dristigt, fordi Jens Otto Krag forsøgte det samme, men ikke fik succes med det. Historisk, fordi det ser ud til at lykkes. Det er imponerende,« sagde Poul Nyrup Rasmussen om valgsejren.

Aftenen igennem fulgte socialdemokraterne en gigantisk storskærm, hvor begge tv-stationers valgdækning blev vist. De festede – ja, men de holdt også vejret, og ingen turde sige »den er hjemme«.

Men som aftenen skred frem – og selv om Helle Thor-

ning-Schmidt lod vente på sig – blev der flere og flere lykønskninger, flere og flere skulderklap, og mere og mere tro på at det endelig skulle lykkes at vippe den borgerlige regering af pinden efter valgstederlag i 2001, 2005 og 2007.

Opposition i samarbejde

»Der er sket én stor forandring fra sidste gang, og det er, at vi har set en opposition, der har arbejdet sammen, mens den borgerlige fløj i dansk politik har skændtes. Og i en krisetid forventer danskerne, at man står sammen – og det har vi gjort,« sagde Mette Frederiksen i aften.

For Thorning er udsigten til magten kulminationen på det samarbejde, som blev ind-

ledt med SF efter valget i 2007.

Efter 13 år at have kørt parløb med De Radikale skiftede Thorning hest, da Villy Søvndal og stab erklærede sig parate til at gøre SF regeringsdueligt ved reelt at trække længere mod højre i dansk politik.

Samarbejdet mellem S og SF blev første gang offentligt kendt, da Helle Thorning i sommeren 2008 på et af fagbevægelsens kursuscentre i Silkeborg flankeret af Villy Søvndal kunne præsentere S og SF's bud på en fælles udlændingepolitik – herunder en aftale om at frede den omdiskuterede 24-års-regel, der tidligere har voldt rød blok store problemer.

Året efter fulgte så en fælles

skattepolitik – og i den forbindelse blev skilsmissen fra De Radikale fuldført, da Thorning meddelte, at »S-SF var de toneangivende partier i oppositionen«, og at hun nu sigtede mod en S-SF-regering med deltagelse af De Radikale, hvis midterpartiet ville være med.

Personlig succes

For Thorning selv er sejren også en personlig succes.

Med generobringen af statsministeriet har hun ført Socialdemokraterne hele vejen tilbage til magtens øverste tinde, som de har sukket efter, siden Anders Fogh Rasmussen (V) vippede Poul Nyrup Rasmussen (S) af pinden i 2001.

Venstre fløjens vokseværk

■ Enhedslisten fik sit bedste valg nogensinde og har udviklet sig fra at være et lille protestparti til i mange vælgeres øjne at være det eneste reelle venstre fløjsparti.

ASGER WESTH
asger.westh@jp.dk

Den lange kø uden for det i forvejen tætpakkede Pumpehuset i København på valgaftenen vidnede om, at Enhedslisten er blevet et til-løbsstykke.

Enhedslisten stod ved redaktionens deadline, hvor godt halvdelen af stemmerne var talt op, til at tredoble mandaterne i Folketinget fra 4 til 12 og få den største fremgang for et parti til venstre for SF siden 1977.

»Fremgangen skal bruges til at trække S og SF i retning af en mere solidarisk politik,« lød det fra partiets politiske ordfører Johanne Schmidt-Nielsen.

Hun har om nogen profileret Enhedslisten, der med en ny kommunikations- og mediestrategi, et tættere samarbejde med Socialdemokraterne og SF samt klare politiske budskaber om

Stemningen var i top ved Enhedslistens valgfest i Pumpehuset i København, hvor partiets politiske ordfører, Johanne Schmidt-Nielsen, og de mange deltagere kunne en markant fremgang.

Foto: Cathrine Ertmann

bl.a. økonomisk omfordeling og en »anstændig« udlændingepolitik har forvandelt sig fra et lille protestparti, der ofte har siddet uden for forhandlingsbordet, til at være vagthunden, der bjæffer op, når den mener, at de andre partier i rød blok bliver for borgerlige og midtsøgende.

Gunstig situation

Netop SF's parløb med Socialdemokraterne har i mange vælgeres øjne gjort Enhedslisten til det eneste re-

elle venstre fløjsparti i Folketinget, og Enhedslisten står med fremgangen i den gunstige situation at kunne samarbejde og kræve indflydelse på S og SF's politik, agere opposition og holde fast i de socialistiske idealer.

»Vi holder ikke op med at være kritiske, fordi der kommer en ny regering,« siger Per Clausen (EL), der allerede tidligt på aftenen var sikker på at blive genvalgt til Folketinget.

Vestager genrejser De Radikale

■ Et næsten fordoblet og stærkt forynget Radikale Venstre vil vise tænder til begge sider af folketingsalen i de kommende år.

CARL EMIL ARNFRED
carl.e.arnfred@jp.dk

»Tillykke Margrethe«

Tilråbene gjaldede ned mod De Radikales politiske leder, Margrethe Vestager, da hun sent i går gik sejrs-gang fra sin lejlighed på Amager til De Radikales valgfest på Christiansborg. Mere end 50 københavnere hang ud af vinduerne på Amagerbrogade og lykk-skede den radikale leder med den markante mandatfremgang.

Efter næsten 10 år uden væsentlig indflydelse står De Radikale til at generobre maskinrummet på Christiansborg.

Efter en valgkamp, hvor Margrethe Vestager stædigt har holdt fast i sine politiske mærkesager og forsøgt at bygge bro mellem blok-kene i dansk politik, har De Radikale sikret sig et af de bedste valgresultater for partiet i 35 år.

»Vi får et Folketing, hvor der er mange muligheder for at samarbejde på kryds og tværs. Det er en ideel situation, for det er det, vi har arbejdet for i meget, meget lang tid,« siger Margrethe Vestager.

Kimen til den radikale fremgang blev lagt den 13.

Margrethe Vestager blev tiljublest ved De Radikales valgfest på Christiansborg. Foto: Casper Dalhoff

maj i år, da partiet gik enegang og indgik en aftale med blå blok om en reform af efterlønnen og folkepensionen.

Socialdemokraterne og SF advarede mod at skabe usikkerhed om oppositionens projekt, men med den såkaldte tilbagetrækningsreform generobrede De Radikale ønskepositionen på midten af dansk politik.

Det endelige opgør

På valgkampens tredjedag satte De Radikale en tyk streg under ønsket om et bredt samarbejde, da partiet indgik en alliance med De Konservative.

»Jeg mener, at vi har ført et af partiets flotteste valgkampe nogensinde. Det er lykket os både i ord og handling at skabe det endelige opgør med blokpolitik-

ken,« siger næstformanden for De Radikales folketingsgruppe, Morten Østergaard.

De seneste måneder har De Radikale reelt været en tomandshær med Margrethe Vestager og Morten Østergaard i spidsen. Nu står partiet foran et markant generationsskifte. Landets ældste folketingsgruppe bliver afløst af en broget gruppe af unge, uprøvede kræfter med vidt forskellige forhåbninger til det fremtidige parlamentariske samarbejde.

Efter en årrække som en af Folketingets mindste folketingsgrupper skal De Radikale nu vænne sig til en ny virkelighed som medlemstort parti med alt, hvad det indebærer af potentielle stridigheder, spidse albuer og fløjkrige.

til magten

Og det er selvom, der har været bump på vejen.

Der har været fløjkrig, elendige meningsmålinger og valgnederlag, ligesom hun sidste sommer gik igennem sin sværeste tid som formand for Socialdemokratiet, da den såkaldte skattesag fyldte medierne i flere uger i træk.

»Det har været en lang rejse, hvor der har været forhindringer på vejen, men hun besidder en enorm råstyrke som person, og hun er kun kommet endnu mere styrket ud af det, hun har været igennem,« sagde Mette Frederiksen i aften.

Også hos SF lod formand Villy Søvndal vente på sig.

Alligevel var der en forventningsfuld stemning fra tidligt

på aftenen. Og valgstederne var knapt lukkede, før miljøordfører Ida Auken vovede pelsen og erklærede sejren for hjemme.

»Nu tror jeg på det,« sagde hun og strålede som en sol, da hun ankom ad den røde løber ind til en af Carlsbergs gamle tapperihaller på Vesterbro.

Tømmermænd i vente

Inden for holdt SF's medlem af Europa-parlamentet, Emilie Turunen, tale for de mange unge frivillige, der for længst havde åbnet baren.

»Det er en rigtig, rigtig stor dag. Vi har længtes, håbet og drømt om i aften. Det er en historisk dag,« sagde hun, mens der blev jublet og festet.

Men når tømmermændene

har lagt sig, venter en ny virkelighed for SF. Partiet er gået tilbage, og de mange kompromisser med S har gjort ondt langt ind i sjælen på SF, hvor baglandet har protesteret over Søvndals politiske drejninger for at gøre SF regeringsdueligt.

Men alt det tænkte ingen på i aften. Det var tid til fest – ikke til bekymring.

Nu venter regeringsforhandlinger, hvor det for alvor gælder om at have is i maven, og en barsk virkelighed, når de efter alt at dømme nye SF-ministre skal sluge kameler i regeringssamarbejdet og forsvare det i en folketingsgruppe, hvor der kan tænkes at sidde en enkelt eller to med bristede ministerdrømme.

Socialdemokraternes holdt valgfest på spillestedet Vega i København. Foto: Gregers Tycho

DET ENDELIGE OPGØR

NU ER DET MIG

➔ **Vestager er den nye Pia:**
De radikale er klar til at spille med musklerne og gøre livet surt for Helle Thorning-Schmidt

Anders Svendsen
Michael Elsborg
Foto: Tariq Mikkil Khan

Helle Thorning-Schmidt får en hed begyndelse på sin nye tilværelse som statsminister. For Margrethe Vestager og de radikale vil have magt – meget magt.

Valgsejren skal omsættes til indflydelse, og ingen skal tage radikal opbakning for givet.

Nu er Pia Kjaersgaard jo ikke ligefrem en populær figur hos de radikale. Men det er lige præcis Kjaersgaards rolle gennem de seneste ti år, som Margrethe Vestager og co. nu ser for sig.

Vi er vokset helt vildt

Ekstra Bladet talte under den radikale valgfest med en række kilder i partiet. Og en ting står lysende klart: Den radikale selvtilid er vokset til uanede højder. Og det skal Helle Thorning-Schmidt få at føle i de kommende dage,

➔ Vi er på vej ind i en ny fase af Danmarks-historien

når et regeringsgrundlag skal forhandles på plads.

– Vi er jo vokset helt vildt. Og jo større muskler man har, jo større indflydelse skal man have. Sådan er det, siger Manu Sareen, nyvalgt folketingsmedlem og en af valgets helt store radikale vindere.

Den radikale nestor, tidligere leder Marianne Jelved, er helt enig. Margrethe Vestager skal spille med de muskler, som vælgerne har givet hende.

– I har fået meget større muskler end ventet?

– Ja, og Margrethe skal være parat til at bruge dem. Vi er på vej ind i en ny fase af Danmarkshistorien, og selvfølgelig skal vi have en indflydelse, som de mange, der har stemt på os, regner med at vi vil søge, siger Marianne Jelved.

Økonomien er vigtig

Radikale kilder siger, at det først og fremmest er på øko-

nomien, at Socialdemokraterne og SF skal komme med indrømmelser, hvis Margrethe Vestager skal med i en regering.

Og en ting er helt sikker. De Radikale står fast på, at dagpengeperioden skal være to år, og efterlønnen skal skæres ned fra fem til tre år. Det er allerede aftalt med Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti og det bliver der ikke ændret en tøddel ved, selv om de radikale forhandler med Thorning.

Forhandlingerne bliver så hårde, at det kan få valgkampen til at ligne tre ugers ferie.

For den røde blok har så snævert et flertal og indeholder så store forskelle fra Enhedslisten til de radikale, at der venter nogle meget hårde dage for Helle Thorning-Schmidt.

Tung ministerpost

De radikale vil også have en minister, der er med til at styre økonomien. Partiet vil ganske enkelt ikke overlade de økonomiske poster alene til Socialdemokraterne og SF.

– Vi skal have afgørende indflydelse på økonomien, også når det gælder ministerposter. Vælgerne har givet os et stærkt mandat, så vi har en helt anden styrke nu, siger Anna Mee Allerslev, integrationsborgmester i København.

Tak for sidst

De kommende forhandlinger bliver også set som en tak for sidst til S og SF. De radikale husker godt, at Helle Thorning-Schmidt og Villy Søvndal på et tidspunkt fremlagde en skatteplan og sagde, at den ikke var til forhandling.

Men hvis det er noget, som Radikale vil have indflydelse på, så er det skat.

Og Marianne Jelved forventer, at andre nu får øjne-

ne op for deres ønsker.

– Vi har nogle krav. Det eneste nye er, at der nu nok er nogle flere, der har fundet ud af det, siger Jelved.

Nye beregninger

De radikale kommer også med en ubehagelig overraskelse til forhandlingerne. Næstformand Morten Østergaard siger nemlig, at den røde plan, som S og SF er gå-

➔ Vi er jo vokset helt vildt

et til valg på, nu skal regnes igennem i Finansministeriet. Og det er vel at mærke det ministerium, der tidligere har skønnet, at planen har et hul på op mod 39 milliarder kroner.

– Vi lægger Finansministeriets egen regnemaskine til grund for beregningerne, siger Morten Østergaard om de kommende forhandlinger.

Indhenter SF

Valgresultatet betyder også, at ministerlisten skal skrues sammen på en anden måde end planlagt, hvis det ender med en S-SF-R-regering.

SF's folketingsmedlem Kristen Touborg indrømmer helt åbent, at SF er nødt til at aflevere ministerposter til Vestager.

– Det betyder formentligt, de får lige så mange ministre som os. Og det har ikke været udgangspunktet, siger Kristen Touborg.

Tidligere var planen nemlig, at SF skulle have dobbelt så mange ministre som de radikale.

Men det går ikke, når Margrethe Vestager er klar til at spille med musklerne.

anders@eb.dk; elsborg@eb.dk

FREDAGENS SPØRGSMAL

Tror du, at den nye regering holder i fire år?

ekstrabladet.dk

Sejrskvinden

Margrethe Vestager og resten af de radikale har en stribe krav til Helle Thorning-Schmidt og Villy Søvndal efter partiets valgsucces.

DER BESTEMMER

HEMMELIG GRUPPE FORHANDLER ALLEREDE

De afgør Danmarks fremtid

I valgkampen er det Margrethe Vestager, Helle Thorning-Schmidt samt Villy Søvndal, der har været i front for de partier, der nu forsøger at danne en ny regering.

Men det er nogle helt andre mennesker – stort set ukendte af offentligheden – der allerede er i gang med forhandlingerne, som afgør, hvordan den politiske kurs

bliver i Danmark de kommende år.

Kilder sagde i nat til Ekstra Bladet, at såkaldte embedsfolk fra både S, SF og de radikale allerede i løbet af valgdagen i går var i kontakt om en køreplan for de næste dage.

En meget svær øvelse

Samme embedsmandsgruppe

kommer til at spille en central rolle i den svære øvelse, det bliver at dele ministerposter ud, så alle er glade, og ikke mindst at finde et regeringsgrundlag, som tilfredsstiller både den blødende Villy og den sejrende Margrethe.

Ifølge Ekstra Bladets oplysninger består embedsmandsgruppen af SF's næstformand Thor Møger, den socialdemokratiske minister-

kandidat Bjarne Corydon, og de radikales politisk-økonomiske chef Jacob Blomgren Knudsen.

Indtil videre har der dog kun været tale om formøder og hurtige kontakter mellem de tre.

Således var der ikke hulemøder i nat – og der er indtil videre ingen faste aftaler om, hvornår de egentlige forhandlinger og de første sværds slag skal slås.

Folketingets nye dronning, Margrethe Vestager, hilste i aftes på den detroniserede dronning, Pia Kjaersgaard.

SKAL OP TIL DRONNINGEN

Løkke siger op i dag

Han kom til, da Anders Fogh Rasmussen fik en nyt job. Og her til formiddag må han fortælle dronningen, at vælgerne ikke bakker ham op som statsminister.

Lars Løkke Rasmussen besøger klokken 11 dronningen, hvor han vil indgive sin afskedsbegæring. Løkke vil herefter fortsætte som forretningsminister, indtil Helle Thorning-Schmidt har dannet en ny regering.

I eftermiddag skal partierne efter størrelsesorden til dronningen for at orientere hende om, hvem de vil have til at stå i spidsen for regeringsforhandlingerne.

Det bliver Helle Thorning-Schmidt, som derefter kan begynde det besværlige arbejde med at få SF og R til at blive enige om et regeringsgrundlag, som Enhedslisten også kan sige god for.

LÆS MERE PÅ DE NÆSTE SIDER →

Sejrsstunden. Helle Thorning-Schmidt har vundet statsministerposten. Til gengæld er det først nu, hun skal materialisere sig som vinder.

Højdepunktet

Af Mads Kastrup
// mkp@berlingske.dk

Helle Thorning-Schmidt er ny statsminister. En sejr, der efter ti år i slagskyggen af den borgerlige regering forekommer mere tiltrængt for Socialdemokraterne end nogen tidligere gevinst.

Men når Helle Thorning-Schmidt i disse dage skriver sig ind i annalerne som Danmarks første kvindelige statsminister, skriver hun sig samtidig ind i et stort politisk kapitel om det gamle arbejderpartis moderne nederlag. Helle har vundet. Men Socialdemokraterne har som parti tabt. Partiet, der bærer sin leder ind i Statsministeriet i september 2011, er ikke blot langt fra fordums styrke. Det er endnu længere borte fra at genoprette sin kontrakt med det velfærdssamfund, partiet om nogen skabte og for det meste regerede i forrige århundrede.

Helle Thorning rejste i 2005 rundt i Danmark i opgøret om at blive Socialdemokraternes formand. Hvor hun kom frem, sagde hun:

»Vi har mistet 16 mandater, 30 procent af vores vælgere, ved de sidste to valg (2001 og 2005, red.)«.

Herefter kridtede hun banen op. Med sig selv i spidsen for »et nyt Socialdemokrati«.

Socialdemokraterne havde i 2005 med Mogens Lykketoft som statsministerkandidat det ringeste valg i 80 år. I 2007 havde Socialdemokraterne med Helle Thorning som statsministerkandidat det ringeste valg i 100 år.

POLITISKE IAGTTAGERE undrede sig i 2007

over, at Thorning-Schmidts nederlag nærmest blev fejret som en sejr. Jakob Nielsen, forfatter til biografien »Helle for magten«, rekapitulerede eksempelvis Socialdemokraternes valg-nederlag i almindelighed. Samt Thornings præstation i særdeleshed:

»Helle Thorning-Schmidt har fortsat ikke ytret så meget som en lyd om, hvad der egentlig skete 13. november 2007. Ja, de første dage efter valget måtte man nærmest forstå, at hun betragtede valgresultatet som en sejr, fordi hun selv havde klarer det godt i TV-duellerne mod Fogh. Siden da: tavshed.«

Valget 13. november 2007 blev med 25,5 pct. af stemmerne det værste valg for Socialdemokratiet siden 1906, hvor de fik 25,4 pct. af stemmerne. Alligevel stillede eksempelvis Svend Auken sig op og sagde følgende til Berlingske Tidende på valgaftenen:

»Jeg tror ikke noget menneske, jeg kender, kunne have gjort det bedre.«

Alle socialdemokratiske ledere de forrige 100 år havde imidlertid »gjort det bedre«. Det er i spejlingen af dette faktum, Helle Thorning-Schmidt nu skal navigere og regere. I skrivende stund har Socialdemokraterne stadig her i 2011 »mistet 30 procent«. Sidste stemmeandel for partiet, inden denne artikel gik i trykken, hed 24,9 procent.

I 2005 PÅ COPENHAGEN Jazzhouse trådte Mogens Lykketoft frem på scenen. Han påtog sig faderskabet til nederlaget. Sejren har altid mange fædre, mens nederlaget er forældreløst, som han udtrykte det, efter at have tabt til Anders Fogh Rasmussen: »Men sådan er det

ikke her,« sagde Lykketoft og tilføjede:

»Det her er lavpunktet.«

Det var et definerende øjeblik for Danmarks socialdemokrater. Deres mere end 130-årige politiske orden var i opløsning. Som et sandt slot overskyldt af den nye borgerlige tids eroderende bølge, syntes partiborgen konturløs og uformelig. Siden viste det sig, at »lavpunktet« endnu ikke var nået. Thorning gik endnu lavere i 2007. Ritt Bjerregaard dannede sin »rød skole«. Et debatforum for udvikling af ny socialdemokratisk politik. Netop som partiet var sluppet heldigt af sted med at udlægge det overståede valgnederlag som noget nær en sejr, insisterede Ritt Bjerregaard på at blotlægge illusionen.

»Valgaftenen den 13. november 2007 går over i historien for os socialdemokrater. Af flere grunde. Den ene værre end den anden. Først og fremmest fordi vi fik det dårligste valgresultat i mere end 80 år. Vi fik ikke væltet regeringen, vi slog ikke Fogh, blev ikke det største parti og gik ikke frem trods seks år med den borgerlige regering. Et på alle måder utilfredsstillende resultat,« som Bjerregaard skrev under overskriften »Velkommen til Den Røde Skole« sammen med medlemmerne af sin nye »kaffeklub«.

I DAG ER »RØD SKOLE« LUKKET. I dag kan alle tale »socialdemokratisk«. Både Konservative, Venstre og Dansk Folkeparti. Ofte helt uden accent, bemærker politiske analytikere. Førstefødselsretten til »velfærdsdansk« udløb med Nyrup. »Sultens slavehær« var bespist. Arbejderbevægelsens og Socialdemokratiets

drøm om et alternativ til den kapitalistiske markedsøkonomi var så uaktuel som nogen-sinde. Socialdemokraterne var for længe stået af toget mod samfundet, hvor fællesskabet bærer borgerne fra vugge til grav i det store kooperativ.

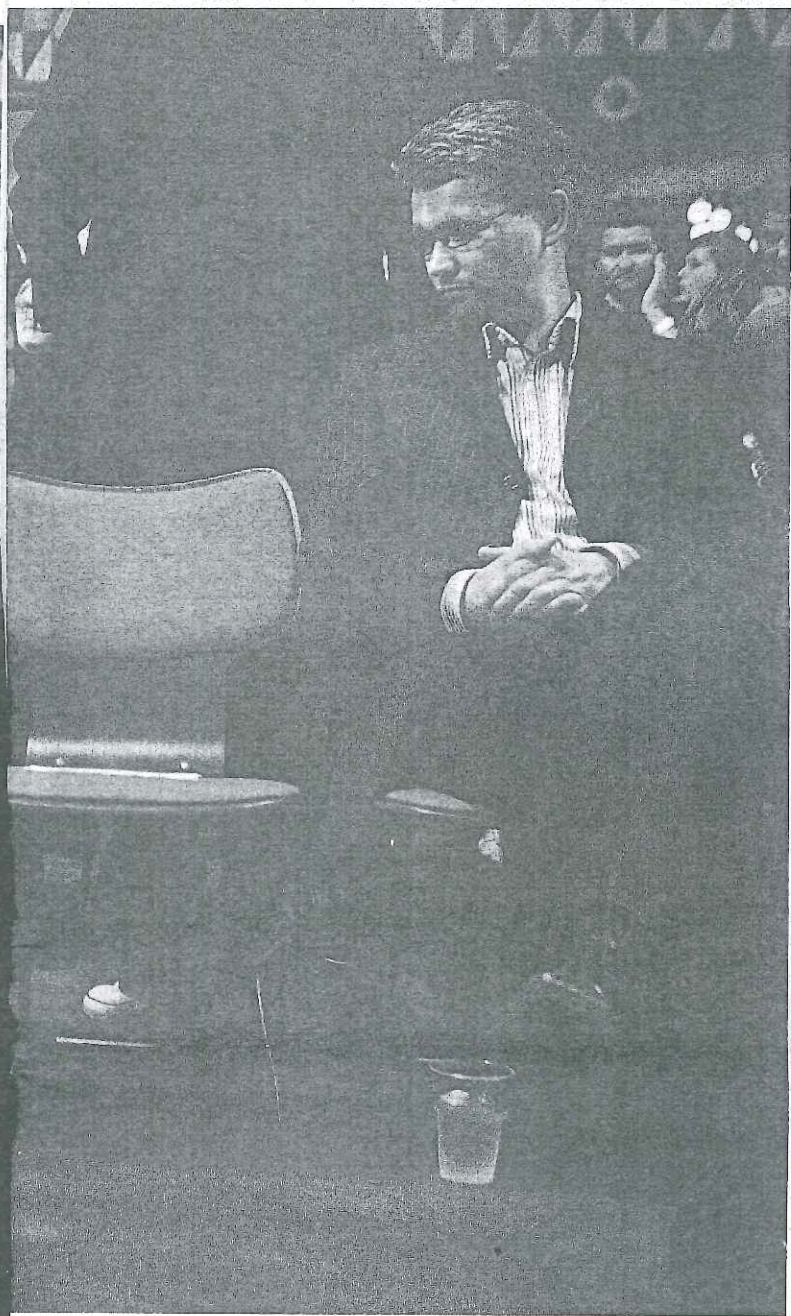
I dag er det gamle arbejderparti også blevet et sted, hvor det nye, moderne nydelsesmenneske, der ikke lader sig tynge mere af gælden til fortidens kæmper end højest nødvendigt, kan slå sig ned med sin livsstil. Og med en statsministerpost lever Helle Thorning-Schmidt op til sin placering af partiet »i midten« og til at være alt det, Socialdemokraterne ikke har været længe: Fuld af handlekraft, lækkert hår og designertaske.

Thorning-Schmidt kan til gengæld – lige som sine modstandere – tale modpartens sprog og moralkodeks. Eksempelvis i sin 1. maj tale 2010:

»Vi har hver især et ansvar for, at økonomien hænger sammen. Vores fællesskab er ikke stærkere, end vi selv gør det til. Personligt ansvar har aldrig været vigtigere.«

Eller som Politikens berømte satiriske bagsidespalte ATS på et tidspunkt skrev i en tekst på melodien til »Når jeg ser et rødt flag smælde«: *Jeg har læst om fløjes striden/ imod fortids fjerne mål/ Jeg har set Nyrup falde og side/ også Mogens i det sorte hul/ Men nu banker vi hæl på betonen/ For med Helle er fortiden glemt/ Hendes taske den favner hele verden/ For i den ligger fremtiden gemt!*

HELLE THORNING-SCHMIDT fik formands-posten for Socialdemokraterne samtidig med,

2005. Den nyvalgte partiformand Helle Thorning-Schmidt sammen med tidligere partiformand Mogens Lykketoft (tv) ved udnævnelsen i Vega. Til højre den slagne formandskandidat Frank Jensen. Dengang var forventningen, at hun kunne »slå Fogh«. Det skete ikke.

2011. Helle Thorning-Schmidt fulgt af sin mand Stephen Kinnock ved gårsdagens valg på Kildevældsskolen i København, hvor Thorning afgav sin stemme. Denne gang lykkedes det at vinde slaget. Foto: Claus Bjørn Larsen og Morten Germund

at partiets røde revolutionsfarve skiftede til noget, der lignede bourgogne til 150 kroner flasken. I aften fik hun overdraget Statsministerposten samtidig med, at partiet gik fra lavpunkt til højdepunkt. Uden at have vundet andet end, hvad Konservative og Venstre har tabt. Hvilket til gengæld er lig med magten. Socialdemokraterne tog i aften ledelsen af Danmark, selvom partiet stadig lå under Lykketofts »lavpunkt« i 2005.

»Jeg havde håbet på et bedre resultat,« sagde Mogens Lykketoft til TV2.

Det parlamentariske grundlags yderste partier, Radikale og Enhedslisten, blev styrket massivt. Det nye statsministerparti er stadig svækket. Tiden for de store bevægelser som netop Socialdemokraterne i forrige århundrede synes overstået. Thorning og kompagni har til gengæld ansvar for et samfund dybfrosset i kolde vinde fra internationale økonomiske konjunkturer. Ansvar for et velfærdssamfund om hvilket økonomer siger, at pengene ikke passer.

I aften blev det rød bloks ansvar i almindelighed og Helle Thorning-Schmidts i særdeleshed at finde en vindermodel for velfærdsdanmark. Finde penge til at betale, modernisere og opretholde, hvad Socialdemokraterne i sin tid skabte, om man vil.

Helle Thorning-Schmidt har vundet statsministerposten. Et personligt højdepunkt. Til gengæld synes det også at være nu, hun om noget skal materialisere sig som en vinder. Som en politiker, der ikke bare kan gøre det godt, men også kan gøre det for andre end sig selv.

BERLINGSKE

Valget fortsætter på b.dk

VALG
2011

Blokkene har fordelt mandaterne blandt sig, men der er stadig masser spænding. B.dk følger tabere og vindere og sætter navn på de 189 folkevalgte, der skal lede Danmark de næste fire år.

- Se hvem der er valgt. Vi er først med at rapportere hvilke kandidater, der får lov at indtage en plads i Folketinget.
- Alle resultaterne. Vi går helt i detaljen. Zoom ind på vores danmarkskort og se hvordan stemmerne fordelte sig på landsplan, regionalt, lokalt og helt ned på hvert enkelt valgsted.
- Liveblog. Vi følger kommentarer, forhandlinger, spændende optællinger og alt det sjove minut for minut.
- Hvad synes du? Giv dit besyv med i vores debat om valget, eller fortæl os hvad du mener om valgresultatet med ét ord.

b.dk

FACEBOOK.COM/BERLINGSKE
TWITTER.COM/BERLINGSKE

Sagt om Lars Løkke Rasmussen

Af Sidsel Duch Langpap

» ...han er blot Anders Fogh Rasmussens vikar i Statsministeriet

Margrethe Vestager, altinget.dk

» Hunden har fået mere opmærksomhed end Lars. Børnene var mest optaget af, hvilket værelse hvalpen skulle sove på

Sólrun Jákupsdóttir Løkke Rasmussen, Søndagsavisen

HER MISTER LØ

VENSTRE giver den konservative flirt med De Radikale skylden

Tekst:

Af SØREN MORTENSEN, JENS ANTON HAVSKOV OG PETER ASTRUP

Fattet, men noget trist til mode ankom Lars Løkke Rasmussen og hans kone Sólrun kort før midnat til Venstres valgfest på Islands Brygge.

'Og vi er ikke til at stoppe, når Venstres Lars marcherer frem', råbte hans tilhængere, da parret under eskorte af PET blev skubbet frem til et lille podie i Mogens Dahls Koncertsal.

Sólrun var tæt på at blive væltet omkuld af menneskemængden, men holdt sig oprejst.

- Rolig nu, I skal spare på kræfterne, sagde Løkke til de feststemte tilhængere i sit parti.

- Stemmerne er talt op. Venstre er Danmarks største parti, fortsatte han.

Har ringet til Helle Thorning

- Jeg har ringet til Helle Thorning-Schmidt her til aften og ønsket hende til lykke, sagde han og tilføjede, at han giver nøglerne til Statsministeriet videre.

I dag fredag går han til Dronningen klokken 11.00.

Løkke takkede også sin tro væbner, Claus Hjort Frederiksen. Ikke i talen, men kort efter på Facebook.

Hjort mente, at Venstre vil stå stærkt i det ny folketing.

Har taget tyren ved hornene

- Det er os, der har haft modet til at tage tyren ved hornene og fortalt tingene, som de er. Det har været vores model. Den anden model er den, Helle og Villy har valgt: De vil først fortælle om de virkelige problemer, når valglokalerne er lukket og stemmerne er talt op.

Det var en lettere bitter taber, der i skikkelse af finansminister Claus Hjort Frederiksen dukkede op klokken 23 ved Mogens Dahls Koncertsal på Amager, hvor Venstre holdt valgfest. En fuser-valgfest skulle det vise sig.

Nederlaget til det ledende regeringsparti og dets allierede var en realitet, og det borgerlige projekt og

VKO-samarbejdet med ministertaburetter gennem ti år var forbi.

Og den ene slagne Venstre-løve og -løvinde efter den anden havde en stadig større trang til at finde udskænkningen og skylle nederlaget

» Vi vidste jo godt, det ville blive svært, fordi det har været nogle meget svære beslutninger, vi har præsenteret for vælgerne

Peter Christensen, skatteminister

ned med fadøl. Som debattøren Fars-had Kholghi råbte, da han trådte ind i foyeren i det smukke koncerthus, der var fyldt til bristepunktet: Hvor er baren? Lød det gennem larmen af jazzmusik, skrål og tv-lyd fra stor-skærmene, der kørte på bagvæggen i de store lokaler.

I Venstre har man ellers tradition for at feste igennem, selv når nederlaget lurser lige rundt om hjørnet. Men da de første sikre prognoser tonede frem og viste klar rød sejr, stivnede smilene, og bitterheden begyndte at pible ud mellem mundvigene.

Nogle gik lige til stålet og udpegede De Konservative som skurken. En af dem er Lars Christian Lilleholt.

- Det er klart, det har haft indflydelse, at De Konservative har lavet en alliance med Det Radikale Venstre. Jeg må sige, at de frierier vi har set mellem De Konservative og Det Radikale Venstre i valgkampen - det har ikke været med til at styrke VKO-alliancen, siger han.

Det konservative skaktræk

Gruppeformand Kristian Jensen er heller ikke begejstret for det konservative skaktræk, der tidligt i valgkampen gav Margrethe Vestager stor medvind.

Skatteminister Peter Christensen ankommer med åben pande og tager situationen ret afslappet, selv om han i dag må aflevere ministerbilen.

- Vi vidste jo godt, det ville blive svært, fordi det har været nogle meget svære beslutninger, vi har præsenteret for vælgerne. Men vi har gjort det helt åbent og ærligt, og vi kan se os selv i spejlet. Også i morgen, siger han.

- Jeg kan ikke vurdere, hvad grunden er til, at vi har tabt valget. Men jeg kan konstatere, at vi efter 10 år med ansvaret stadig har danskernes fulde opbakning. Vi får næsten hver fjerde stemme, og det synes jeg faktisk er flot, siger han.

Midt i det hele føler Søren Pind en trang til at rose Lars Løkke Rasmussen.

- Jeg mener, at statsministeren har bevist, at han er den rigtige statsminister og den suveræne leder af Venstre, siger han.

En fattet, men trist Lars Løkke mister her sin statsministerpost. Til venstre ses Løkke, da han i 2009 overtog jobbet fra Anders Fogh. Foto: Linda Henriksen og Keld Navntoft

Her får han magten

» Jeg er blevet bedt af statsministeren om at skabe en klar og markant profil. Det studsede jeg først lidt over, indtil han mindede mig om Emma Gads ord: Alt med måde

Søren Pind, da han fik sin ministerpost, b.dk

» Der er mange, der hedder Rasmussen i Danmark... jeg har meget stor respekt for hans lederevner

Barack Obama under besøg i Det Hvide Hus, venstre.dk

KKE MAGTEN

Fokus Danmarks første kvindelige statsminister

En sejr
for kvinderne

Den første

af Mette Klingsey

96 år skulle der gå, fra danske kvinder fik stemmeret, til en af dem blev valgt ind i Statsministeriet. Gårsdagens valg af Helle Thorning-Schmidt anses for at være betydeligt for ligestillingen – ikke mindst på det symbolske plan:

»Det er en milepæl at få en kvindelig statsminister. Et vigtigt skridt svarende til dengang, kvinder fik stemmeret,« siger kønsforsker ved Aalborg Universitet, Anette Borchorst.

Også, Thorning-Schmidts tidligere mentor, forhenværende minister og overborgmester i København, Ritt Bjerregaard, som flere gange har været ude med riven efter S-formanden, betegner valget af Danmarks første kvindelige statsminister som helt afgørende for at få understreget, at posten lige så godt kan bestrides af en kvinde som af en mand.

»Det er det endelige bevis på, at alle job kan bestrides af begge køn,« siger hun.

Rød vigtigere end køn

Når der alligevel er forventninger om, at landet også på det politiske plan kan forvente flere ligestillingsinitiativer, skyldes det snarere farven på den nye regering end kønnet på statsministeren. Emnet har traditionelt stået højere på dagsordenen hos de røde partier.

Helle Thorning-Schmidt, der i gymnasiet fik tilnavnet 'dronningen', har dog beteg-

net sig selv som feminist og erklæret sin opmærksomhed på at bane vej for sine med-søstre.

»Jeg forsøger i min dagligdag at tænke søsterligt. Jo mere magt og indflydelse jeg selv får, desto mere hviler den pligt på mig,« sagde hun i et interview med Information på Kvindernes Internationale Kampdag i 2007.

Og med afsæt i det ligestillingsudspil, som S og SF lancerede i januar, kan fædre se frem til tre måneders øremærket barselsorlov, Folketingsret til et helt nyt Ligestillingsudvalg og virksomhederne til krav om bedre kønsopdelt lønstatistik.

Men der er også grænser for, hvor feministisk den nye statsminister reelt vil turde være. Undervejs i valgkampen har Helle Thorning-Schmidt trukket i land på sin egen ligestillingspolitik. Sandsynligvis af frygt for at skræmme vælgere – og er-

” Jeg forsøger i min dagligdag at tænke søsterligt. Jo mere magt og indflydelse jeg selv får, desto mere hviler den pligt på mig

Helle Thorning-Schmidt, i 2007

hversliv – lod hun via gruppens næstformand Mette Frederiksen forstå, at truslen om at lovgive om kvoter i danske bestyrelser nok alligevel ikke bliver til noget.

Ifølge Informations oplysninger har der været en vis utilfredshed internt i partiet med, at man f.eks. i forhold til uligelønnen mellem mænd og kvinder ikke har gjort noget mere konkret for at rette op på skævheden, men nøjes med at efterlyse bedre statistik over miseren. Men vurderingen i partiledelsen synes at være, at man skal fare med lette – Danmark er trods alt mere liberalt end Sverige og Norge, som for længst har indført kvindkvoter.

Kvinderegeringen

Den første demokratisk valgte kvindelige præsident var den islandske Vigdís Finnbogadóttir, som kom til magten i 1980. Året efter sejrede Gro Harlem Brundtland i Norge. Island markerede sig igen i 2009, da landet fik sin første kvindelige statsminister, Jóhanna Sigurðardóttir, som er erklæret lesbisk.

Det tværnordiske kundskabscenter for kønsforskning og ligestilling, NIKK, følger ligestillingsudviklingen i de nordiske lande tæt.

Baseret på erfaringerne fra Norge kan det ifølge kontorchef Mona Larsen-Asp få en mærkbar betydning, når statsministeren er en kvinde. Hun henviser til, at Gro Harlem Brundtland ved nedsættelsen af sin regering nummer to i 1986 sikrede, at otte ud af 18 ministre var kvinder:

»Det var historisk. Rege-

Kvindernes historie (foto: Scanpix/Kvinfo)

1683: Danske Lov vedtages. Det indebærer blandt andet, at ægtemandens revselsesret over sin hustru ophæves.

1857: Næringsloven giver ugifte kvinder og enker ret til at drive egen virksomhed.

1867: Kvinder får adgang til ansættelse i kommunale skoler.

1871: Dansk Kvindesamfund, som i de følgende år blandt andet opretter Handelsskolen for Kvinder og Søndagsskolen for Arbejderkvinder, bliver stiftet.

1880: Gifte kvinder får fuld rådighed over deres egen løn.

1887: Nanna Berg bliver Danmarks første kvindelige jurist. Ved en højesteretsdom året efter bliver hun nægtet at møde som sagførerfuldmægtig.

1908: Den kommunale valgret for kvinder vedtages efter 11

fremsatte lovforslag gennem 22 år.

1912: Vielsesritualet bliver ændret, så kvinder ikke skal love manden underdanighed i ægteskabet.

1915: Kvinderne får valgret ved Rigsdagens to ting og opnår dermed formelt politisk ligestilling.

1918: Fire kvinder vælges ind i Folketinget og udgør dermed 2,9 procent af parlamentet.

1921: Mænd og kvinder får lige adgang til statslige stillinger (dog ikke i hæren og kirken).

Hun blev kaldt 'dronningen' og betegner sig selv som feminist. Valgsejren til Helle Thorning-Schmidt er en milepæl i dansk kvindekamp – men også på det konkrete plan forventes det at få betydning for ligestillingen

ringen blev kaldt kvinderegeringen og var den første, hvor kvinderne udgjorde over 40 procent,« siger hun.

»Det førte til et helt nyt syn på, hvilke kriterier en regering skal leve op til. I dag er det en politisk umulighed at danne en regering med bare to eller tre kvinder,« siger Mona Larsen-Arp, som er helt enig i den vigtige symboleffekt, en kvindelig statsminister har.

»Det har stor effekt i forhold til kvinderne i det pågældende land. De kan se, at man som kvinde kan nå helt til tops.«

Ingen kvinder

Værd at bemærke er det, at Storbritanniens første kvindelige premierminister, den konservative Margaret Thatcher, i modsætning til den røde Gro Harlem Brundtland ikke udnævnte én eneste anden kvindelig minister, da hun fik magten i 1979.

Et faktum, der bekræfter tesen om, at det er partitilhørsforhold snarere end køn, der tegner et lands ligestillingspolitik.

Når Helle Thorning-Schmidt om kort tid præsenterer sin første regering, vil der være gjort tydelig plads til kvinderne. S-formanden har i bogen *Den første* sagt, at hun ikke kan forestille sig en regering 'uden reel ligestilling'.

»Jeg forventer, at Helle Thorning-Schmidt kommer op tæt på 50 procent,« siger Anette Borchorst, der ligesom Ritt Bjerregaard ikke spår, at Thorning vil gøre et stort nummer ud af balancen. Hun er nemlig ikke kendt for

at spille 'kønskortet', og heller ikke Thornings parti har brugt hverken hendes kvindelighed eller ligestillings-spørgsmålet i valgkampen.

Og det beklager Kvinforektør Elisabeth Møller Jensen:

»Man kunne have lanceret f.eks. øremærket barsel langt mere offensivt, men det har været meget vagt. Socialdemokraterne har heller ikke ønsket eller turdet sælge Thorning på, at hun var den første kvinde,« siger hun og betoner, at Danmark med det historiske valg af en kvindelig statsminister 'kommer ind i den nordiske liga'.

»Det betyder meget som inspiration og forbillede. Kvindelige politikere er frontkæmpere for andre kvinder i samfundet. De bryder nyt land – ikke bare for det politiske arbejde, men også for kvinder på bestyrelsesgangene og i toppen af universitetsverdenen, hvor Danmark halter bagefter,« siger Elisabeth Møller Jensen.

Diskret i stiletter

I det hele taget formår den nye statsminister på en og samme gang at optræde særdeles kvindeligt i spadsedragt og meget høje hæle – Thorning-Schmidt bedyrede selv i valgkampen 2007, at hun sov med stiletterne på – og på den anden at klæde sig så diskret, at tøjet ikke vækker opmærksomhed. Og det er klogt, konstaterer Ritt Bjerregaard:

»Vi kvinder – selv om det hjælper, når man bliver ældre – bliver konsekvent bedømt på vores udseende og på, hvordan vi går klædt. Det

har hun bestemt sig for ikke at ville bruge tid på.«

– Får vi en politik med mere fokus på ligestilling?

»Ja. Det er ikke noget, hun vil gå ud med med store fanfarer, men hun vil være bevidst om det,« lyder Bjerregaards bud.

Men set fra Bjerregaards perspektiv er det helt specielt ved Danmarks kommende statsminister hendes internationale baggrund.

»Hun er uddannet og har arbejdet i Bruxelles og er gift med en englænder. Det er første gang, vi får en, der ved noget om, hvad det vil sige at repræsentere landet. Der tror jeg, at vi godt kan blive lidt stolte af hende – både som politiker og som kvinde,« siger Ritt Bjerregaard.

Enlig mor?

Historien om, at Thorning-Schmidt på det nærmeste er enlig mor, idet hendes mand rejser meget, vil givetvis få endnu en tur i trykken, forudser Ritt Bjerregaard.

»Hun har en mand, der har sit eget liv og sin egen karriere, og som ikke bare står ved siden af hende, når nogle synes, han bør det. Det skal danskerne vænne sig til. Men heldigvis virker Thorning stærk,« siger hun.

Sluttelig maner Mona Larsen-Arp til besindighed i kravene til kvinden i spidsen for Danmark:

»Helle Thorning-Schmidt skal være den statsminister, hun vil være. Man kan ikke stille specielle krav til hende, bare fordi hun er kvinde.«

MEK@INFORMATION.DK

fortsættes næste side

1924: Nina Bang (S) bliver Danmarks første kvindelige minister, da Thorvald Stauning gør hende til undervisningsminister

i sin første regering 1924-26.

1943: De fire kvindelige folketingsmedlemmer reduceres til to, så kvinderne nu udgør 1,3 procent af Folketinget. Herefter indledes agitation for kvinders deltagelse i politik.

1947: Kvindeandelen i Folketinget stiger til 9 procent. De er blandt andet med til at indføre, at kvinder og mænd skal have samme beløb i folkepension.

1950: Stege Kommune får Danmarks første kvindelige borg-

mester, den radikale Eva Marie Madsen.

1962: København får sin første kvindelige borgmester, idet socialdemokraten Edel Saunte ud-

nævnes til sundhedsborgmester.

1966: P-pillen frigives og introduceres på det danske marked.

1970: Rødstrømpebevægelsen laver deres første aktioner.

1971: Kvindeandelen i Folketinget stiger fra 11 til 17 procent.

1972: Dronning Margrethe II bliver Danmarks første kvindelige regent.

kommer til at betyde for Danmark
get. Kvinder er som mænd, og det er en gam-
mel nyhed, at kvinderne har
overtaget det politiske leder-
skab i Danmark. De fleste
partier har efterhånden en
kvindelig leder, og det har, så
vidt jeg ved, ikke medført no-
gen kønshandikap for nogen
dem.»

- Hvad kommer det til at
betyde for Danmarks
anseelse ude i verden?

»Derude er folk også lige-
glade med kønnet. De vil der-
imod se efter, om det er en
statsminister, der kan levere

des umiddelbare omgivelser. Det vil
sevne i, hvad det vil betyde for
være moderne kvinde - og
det vil sige at få sin karriere
og sin fritid som kvinde til at
gå i spænd - er stor. Hun skal
favne både kvinder og
mænd, og en til hver tid væ-
rende dygtig statsminister
har jo også været statsmini-
ster for alle kvinderne i Dan-
mark. Afvekslingen i, at

og kontant

Peter Aalbæk Jensen, filmprodu-
cent, grundlægger af Zentropa
og medlem af S

- Hvad tror du, det kommer
til at betyde, at Danmark

vet trendy at kvinderne er gode til at sidde
kvinderne er gode til at sidde
på magten. Det tror jeg også,
at Helle Thorning-Schmidt
vil være. Derudover tror jeg
generelt på kvinders sans for
20 år siden ville jeg have pe-

Kvindernes historie, fortsat

1973: Loven om fri abort bliver
vedtaget af et stort flertal i Fol-
ketinget.

1975: Ligestillingsrådet oprettes
efter pres fra international og
nordisk side og fra kvindebevæ-
gelsen i Danmark.

1976: Lov om ligeløn for mænd
og kvinder for arbejde af samme
værdi vedtages.

1987: Andelen af kvinder i Folke-
tinget er nu 30 procent.

1989: Centrum-Demokraternes

Mimi Jakobsen bliver første
kvindelige partileder i Danmark.

1995: Kvinderne stormer frem
på landets lederposter. Bodil Ny-
boe Andersen bliver Danmarks
første kvindelige nationalbank-
direktør, Nina Smith bliver Dan-
marks første kvindelige økono-
miske vismand og Hanne Bech
Hansen bliver Danmarks første
kvindelige politidirektør.

1998: Repræsentationen af
kvinder i Folketinget rammer
et foreløbigt højdepunkt på 38
procent.

1999: Danmark får en ligestil-
lingsminister, Jytte Andersen fra
Socialdemokratiet.

2006: København får med Ritt
Bjerregaard (S) sin første kvin-
delige overborgmester.

2007: Andelen af kvinder i Folke-
tinget stagnerer: 38 procent for
fjerde folketingsvalg i træk.

2010: Lene Espersen (K) udpe-
ges til Danmarks første kvindeli-
ge udenrigsminister.

2011: Socialdemokraten Helle

Thorning-Schmidt bliver
Danmarks første kvindelige
statsminister.

ABFØ 89

4

FORDELING AF FOLKETINGETS 179 MANDATER

86 CVOI

MANDATTAL: A: Socialdemokraterne 44 F: Socialistisk Folkeparti 16

Ø: Enhedslisten 12

B: Radikale Venstre 17

Nordatlantiske mandater

K: Kristendemokraterne 0

I: Liberal Alliance 9

C: Konservative Folkeparti 8

V: Venstre 47

O: Dansk Folkeparti: 22

Resultat 15. september 2011

Kilde: Danmarks Radio
Efter optælling kl. 23.40 af 98,6 % af stemmerne

	A	B	F	Ø	K	I	C	V	O	
	24,9%	9,5%	9,2%	6,7%	0,8%	5,0%	4,9%	26,7%	12,3%	
2007:	25,5%	5,1%	13,0%	2,2%	0,9%	2,8%	10,4%	26,2%	13,9%	

Af Folketingets 179 medlemmer
vælges de 4 i Grønland og på Færøerne
Prognose kl. 23.40:

Rød blok: 3 Blå blok: 1

Valg-
deltagelse: **87,7%** 2007: **86,6%**

EUROPEAN NEWSPAPER OF THE YEAR

POLITIKEN

Fredag

16. sept. 2011

Årgang 127 Nr. 347

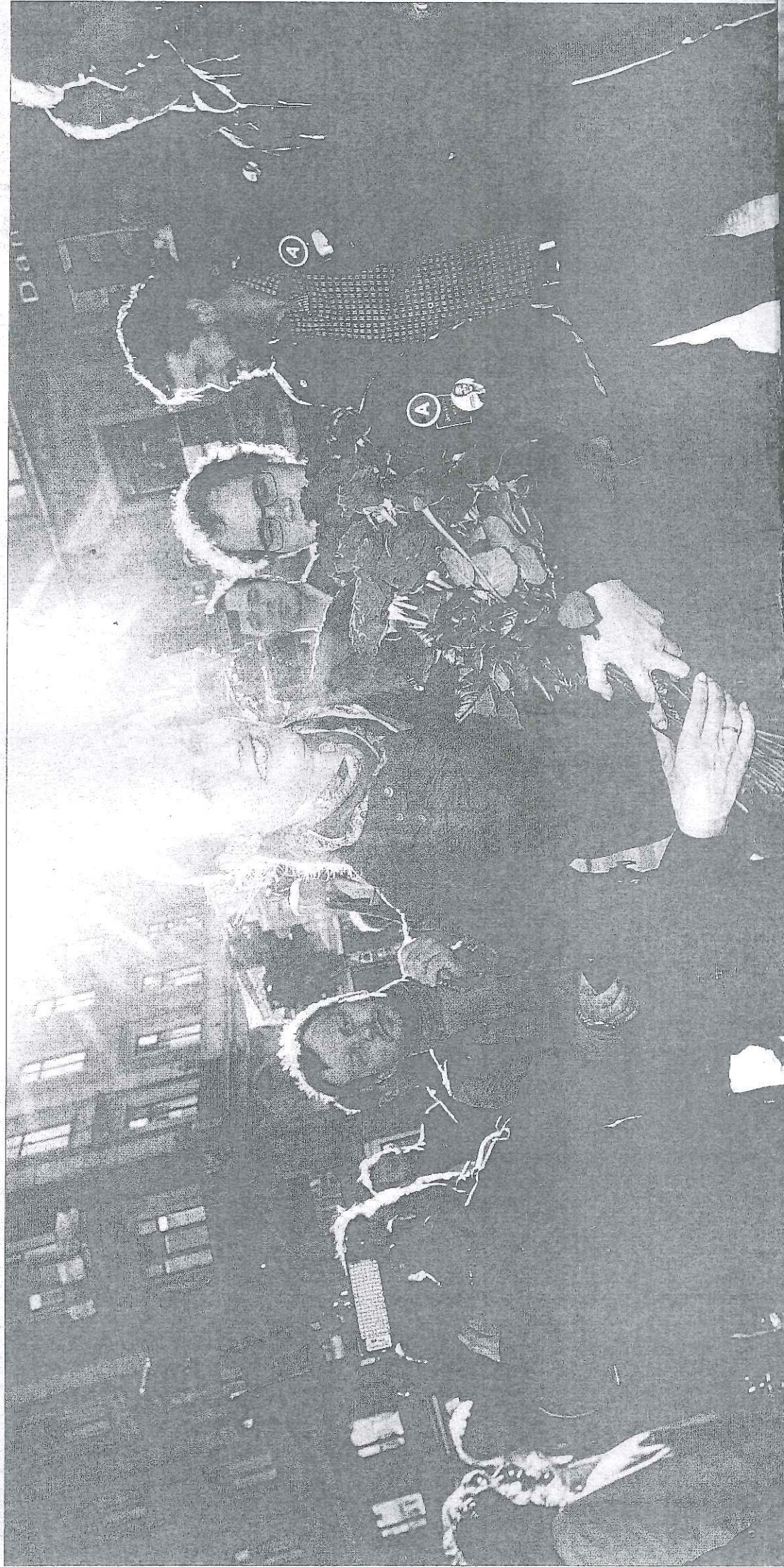
Pris 25,00

Kundecenter

Politiken 70 15 01 01

2. udgave

www.politiken.dk

POLITIKEN MENER

Sejren forpligter

Der er grundlag for en ny regering. Næste skridt er en ny politik

Vælgerne har talt, og resultatet er klart. Nu er det helt afgørende, at vælgeres mandat bliver omsat til en ny, handlekraftig regering med deltagelse af Socialdemokraterne, de radikale og Socialistisk Folkeparti.

Socialdemokraterne har haft ti svære år. Selv om valget resultatet bestemt ikke er noget at være stolt af, skal partiet nu genindtræde i sin historiske rolle som cheffingenør for en fornyelse af velfærdsøkonomien. Den opgave har partiet løftet før, men måske aldrig under så vanskelige omstændigheder i verdensøkonomien som dem, der nu råder.

Skal projektet lykkes, kræver det, at både de radikale og SF tager del i regeringsansvaret. Margrethe Vestager satte stort i foråret – og vandt. De radikale er tilbage som

bunden på vækstskallen. De radikale

lagt sig til på deres lyst til at præge den politik, der skal føres. Men lyst- en alene gør det ikke. Modsat Dansk Folkeparti er de radikale ikke et en- keltspagsparti, der kan agere parla- mentarisk grundlag for en regering mod lejlighedsvisse modydelse. Vil- jen til at tage medansvar for landets skæbne ligger i partiets gener. Den kommer nu igen på prøve som del- tager i en bred regering med S og SF.

TIL DEN ANDEN side vil SF skulle

fuldbringe den forvandling fra soci- alt overbudparti til ansvarlig rege- ringspartner, som partiet har ind- ledt under Villy Søvndals ledelse.

Partiets første formand advarede mod at løfte den røde fane så højt, at fødderne slap jorden. De kommen- de måneder vil vise, om realismen har indfundet sig. Selv om det kan være fristende at skærme partiet af mod yderligere tab ved at læne sig længere i retning af Enhedslisten, vil det være den forkerede strategi.

Regeringsdeltagelsen kan blive en kort fornøjelse, hvis partiet viser sig ude af stand til at tage medansvar for den nødvendige reformpolitik.

UDE PÅ FLØJEN har vælgerne beløn- net Johanne Schmidt-Nielsen for en skarp og forfriskende valgkamp.

Hun og de øvrige erfarne parlamen- tarikere får et kæmpe ansvar for genoptage kursen fra 1990'erne og huske, at vejen til revolutionen går gennem rollen som stabilt parla- mentarisk grundlag for en regering, der også vil skulle træffe besværlige og upopulære beslutninger.

SOM VÆLGERNE har givet kortene, er der parlamentarisk mulighed for en ny regering under ledelse af Hel- le Thorning-Schmidt og med delta- gelse af de radikale og SF. Grundla- get må være et ambitiøst reform- program. Det er velgørende at få gjort op med ti års uforsonlig blok- politik. Men alle fire partier i det nye flertal må se i øjnene, at de næste år ikke drejer sig om at jage en ny for- brugsfest, men om at genskabe vita- litet, dynamik og fremskridtstro i Danmark.

Det er muligt, hvis partierne i det nye flertal lever op til det ansvar, vælgerne har betroet dem. *bl*

ROSEN. Helle Thorning-Schmidt opfyld- te i går en 10 år gammel drøm og satte de første socialdemokratiske fodspor i et nyt århundrede. Foto: Jacob Ehrhahn

Den første

Hun var for velklædt til Socialdemokratiet, for blank til at blive landets leder, for kølig til at vinde folkets hjerter, og i går gik hendes parti tilbage igen. Men hun stod der alligevel. Tynd som en mynde, uknækkelig som silketråd. Helle Thorning-Schmidt er landets første kvindelige statsminister.

PORTRÆT

O m lidt ankommer hun her til et svingende, syngende og sitrende Vega. Kvinden, der har overlevet flere karaktermord, end en kat har liv.

173 blændende centimeter, der efter seks år på høje hæle mellem vind og forsvind i aftes trådte ud af vrangbilledet, som kan- didat for en aften, og ind i danmarkshistorien som hende, der kronede 100 års ligestillingskamp ved at blive Danmarks første kvindelige statsminister.

»Tak«, vil hun sige. Sandsynligvis vil de syngende, og Helle vil synges med. Men det er ikke hendes evne til at synges arbejdsan- ge, der gør, at hun nåede dertil, for hun lærte aldrig flydende socialdemokratisk i

hverdagens virkelighed, da hun fordømte de ressourcestærke, der trækker deres børn ud af folkeskolen, men selv fulgte datterens hede ønske om at komme i pri- vatskole med veninderne.

Hun vil stå der, selv om hun er blevet kaldt en blank person, uden andre hjerte- følte ambitioner end ambitionen om at være direktør i sin egen karriere.

Hun vil stå der på trods af alt det, og hun vil stå der, fordi modeordet sej i til- fældet Helle Thorning ikke dækker over en kliche, men ifølge Danmarks tidligere socialdemokratiske finansminister Knud Heinesen indkapsler hver eneste af de 173 centimeter, Helle Thorning går gennem livet med.

»Jeg har kendt samtlige socialdemokra- tiske partiformænd siden Viggo Kamp- mann. Jeg mener ikke, at nogen af dem har været udsat for så stærkt et person- ligt, politisk og mediemæssigt pres, som Helle har, og jeg tvivler på, at nogen af dem havde været bedre til at modstå det.

Hun er sej og modig på grænsen til det frygtløse. Det er et fantastisk aktiv for en politiker«, siger Knud Heinesen.

Stephen Kinnock, der er gift med Dan- marks nye statsminister, siger:

»Jeg tror, at enhver beslutning, man ta- ger, er en blanding af at analysere data og så instinkt. Helle kan både analysere, og

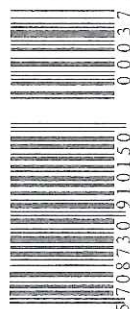
så har hun instinktet. Hun ser på valgmu- lighederne og siger så: Jeg går den vej. Det giver hende et element af frygtløshed, men det er ikke en frygtløshed, der er ba- seret på bare at springe ud i det. Det er ba- seret på en ganske rationel analyse blan- det med instinkt.

I et land, hvor det er en national for-

Læs om valget

- **Analyse: Thorning vågner op med tømmermænd**
- **SF åbner slagsmål med R**
- **Farvel til hængekøjen**
- **Fest med tøjet protestparti**
- **Her er dronningen af midten**
- **Sidste nat med de stuerene**
- **Blå bloks valg – overblik**
- **Wammen bygger sin egen bro fra Aarhus til Borgen**
- **Reportage: En undskyldning for at spise flæsk**
- **Demokratiets dag i billeder**
- **Den slagne**
- **1. sektion side 2-9 og bagside**
- **Arven efter Fogh**
- **2. sektion forsiden**

Fort sættes side 4

9787301910150

00037

politi.dk | Hvem er ude, og hvem er inde? Følg dramaerne om de personlige stemmer hele fredagen

»Jeg er socialist; det betyder, at vi får lige mulighed for mennesker, at vi behandler vores klode på en ordentlig måde, at vi får

Utdelingen bliver at danne en garvet politisk folketingsgruppe.

laurids.b.simsensen@pol.dk

RØD JUBEL. Johanne Schmidt-Nielsen på vej til Pumpehuset. Foto: Ditte Valente

Den første

Fortsat fra forsiden

Helle var det yngste barn, mor var den bedste i verden, og det er hun på mange måder stadig. Når Helle Thorning kan holde sammen på livet som statsministerkandidat og mor til to børn med en mand, der er ude af landet hele ugen, er det ikke mindst på grund af Grethe Thorning.

»Jeg tror aldrig, hun har snydt nogen – i hele sit liv. Jeg tror aldrig, hun er kommet til noget på uærlig vis (...) Hun er et menneske, som har sådan noget som flid som lidt forankret i sig, har Helle Thorning sagt om sin mor, der var en meget stilfærdig opdrager, med stor indflydelse på sin datters liv.

Faderen og skilsmis

Holger Thorning-Schmidt var anderledes. Store armbevægelser, borgerlig, liberal, festens midtpunkt. Ham, der lå ude med sine børn om natten og fortalte om stjerne, og ham, der tog ind på herberget i Sydhavnen og arbejdede som frivillig for familie. Familien levede som kernefamilie, til hendes far mødte en anden, og også på den måde er Helle Thorning barn af sin tid, for det var dengang, velfærdstatens fædre og mødre for alvor begyndte at forlade hinanden. Helle Thorning har ifølge alle, som kender hende, et be-

undringsværdigt talent for at søge den solbeskinnede side af vejen, men hun var ti år, og skilsmis

»Den dag, vi havde flyttet vores ting over til min mor, sad vi der alle fem, min far og min bror, min søster og min mor og jeg. Så skulle min far og min søster gå. På et tidspunkt skulle de jo tilbage til hjemmet. Og dér kan jeg huske meget meget tydeligt, hvordan vi alle sammen tudede, simpelthen», fortæller hun Ninka.

Helle Thorning flyttede ind i en almindelig lejlighed i et almindeligt boligkvarter og voksede op med en almindelig enlig mor, som arbejdede på fuld tid. I de første år holdt familien ikke samlet jul, men det kom, og Helle Thorning er taknemmelig for, at forældrene bevarede et ordentligt forhold til hinanden.

»Folk bliver forelskede, og folk bliver skilt, og i starten var jeg sur på ham og også på hans nye kone (...) Men det er svært at opretholde, når man så mødte personen i virkeligheden – og hun var og en skøn og elskelig kvinde. Vi levede jo en udmærket tilværelse, og alting faldt på plads, så vi kom også over det. Altså jeg mener, man skal tilgive, og man skal i særlig grad tilgive skøre familiemedlemmer, og man skal tilgive menneskelig svaghed i det hele taget», siger hun.

Margrethe Vestager kalder hende en »født magthaver«. »Når jeg ser på hende,

triumf med udsigt til snare minis-sterposter end i en tapehal på et bryg-ri. Men selv om SF'erne jubler, danser og svælger i pilsnerne, er valgfesten præget af det uafviselige faktum:

Partiet er mindre populært blandt vælgerne end i 2007, da det blev til 13 procent af stemmerne.

»Det her er selvfølgelig en fest; vi får magtskiftet gennemført og kommer ind i maskinrummet. Derfor vil jeg ikke kalde det et nederlag. Jeg vil i stedet sige på jysk, at det er træls, at vi er gået tilbage», siger Steen Gade, der ironisk nok selv kan blive ramt af tilbagegangen. Ironisk fordi han var en af de første i SF, der talte om partiet som deltager i en regering. Og ramt fordi hans mandat reglt i fare.

Sejrsfesten kom lidt nølende i gang, men blev ickstartet af et par hundrede cyklister, der hujende og begejstredesjal billedet fra storskærmens Jesper Langballe og Søren Krarup, da de myldrede ind i den gamle Tapperihal. Dansk Folkeparti-

for at have hjulpet kammeraterne, samtidig med at de havde styr på deres egne ting.

Den blanke Helle

Gennem årene har en række begavede mennesker sagt, hvad de mente om Helle Thorning. Meget af det er ikke pænt. I året kaldte forfatteren og samfundsrevisor Henrik Dahl hende en blank person med begrænset almen viden.

»Hun har muligvis, hvad man kan kalde en reproduktiv begavelse, hun kan forberede sig og lære ting udenad. Men hun kan ikke indgå i de uformelle sammenhænge med egne ræsonnementer, som er så vigtige, hvis man skal lede et lille land», skrev Henrik Dahl.

Og da valget blev udkrevet, kaldte landets førende borgerlige kommentator Claes Kastholm Hansen fra Berlingske det historisk, at en »fuldkommen uprøvet statsministerkandidat, der savner elementært kendskab til økonomiske grundbegreber, det danske samfunds komplekse struktur og forvaltningsapparats funktionsmåde står til at blive landets næste statsminister».

Men tidligere dekan på Københavns universitet Christian Thune, der i 1990 var formand for Samfundsuddannelsesrådet og Dansk Udenrigspolitisk Institut (DUPI) fatter ikke, hvad de taler om. Han hentede hende over i sekretariatet for formandskollegiet.

»Det slår mig altid med forbløffelse, når jeg læser i avisen, at hun er ganske overfladisk og uvidende. Det er ikke rigtigt. Hun er en meget begavet pige, og hun havde en hurtig opfattelsessevne og omstillingssevne og et veludviklet analytisk gemyt. Det slog mig, hvor uimponeret

kan begynde at være SF igen. Hanne Melnik, kredsformand, Østerbro

imod at vurdere mennesker efter nytte-værdi.

Men 'Villy-effekten' var nedadgående, og da valgkampen kom, måtte SF'erne med gru i sindet konstatere, at partiet havde toppet for tidligt. Og for første gang i Søvnalds tid reelt var i modvind, både blandt vælgere og i medierne. Det fik Søvnald til midtvejs i valgkampen at bryde med sin årelange strategi, da han i et interview med Politiken på en parkeringsplads i Aarhus-forstaden Viby be- gyndte at fortælle om forskellene mellem S og SF.

I dag begynder forhandlingerne om et nyt regeringsgrundlag, og de forventes at blive langvarige. Set fra SF's side er meget

KVINDELIGE STATS-MINISTRE

Helle Thorning-Schmidt indskriver sig som nummer 83 i rækken af kvindelige regeringsledere og præsidenter.

Verdens første blev udpeget i Sri Lanka (Ceylon) i 1960 og hed Sirimavo Bandaranaike.

Blandt de mest kendte kvindelige frontfigurer er bl.a. Indira Gandhi i Indien, Golda Meir i Israel, Isabel Perón i Argentina, Margaret Thatcher i Storbritannien, Gro Harlem Brundtland i Norge, Corazon Aquino i Filippinerne, Benazir Bhutto i Pakistan, Edith Cresson i Frankrig, Tansu Ciller i Tyrkiet og Angela Merkel i Tyskland.

hun var i den unge alder», siger Christian Thune, og veninden Tine Auvig-Huggenberger, der har været næstformand i LO og har kendt Helle Thorning tæt gennem de sidste 17 år, kalder det blanke billede for noget guddommeligt sludder.

»Hun overtog et parti, der var sprængt til atomer. Hvis der ikke var kommet den rigtige leder, så var partiet brækket over på midten, og det, hun har løst, kan man altså ikke løse ved en reproduktiv begavelse».

I kampen for at samle partiet beviste Helle Thorning også, at hun besidder den nødvendige brutalitet. Under formandsopgøret i 2005 holdt hun og Lotte Bundsgaard sammen. Men da det senere blev nødvendigt at fyre Lotte Bundsgaard som politisk ordfører, gjorde Helle Thorning-Schmidt det nødvendige. Lotte Bundsgaard er i dag ude af politik.

Helle Thorning er der stadig, selv om hendes egen kampagnegruppe under formandsopgøret mod Frank Jensen skrev et notat om hendes svage sider. Der stod:

»Er hun noget i forhold til Frank Jensen. Reaktiv – reagerer på den dagsorden, der allerede er, hvad enten den er Franks eller Foghs. Højreorienteret. Individets – ikke kollektivets kvinde. Repræsenterer ikke traditionelle socialdemokratiske værdier. Ikke politisk fornyer – bruger Nyrup og Foghs gamle formler – mangler klart politisk ideologisk projekt. Cafépige«.

Stephen og Helle

Christian Thune sad i 1992 i en komité, som hvert år sendte en enkelt studerende til det eliteære Europakollegium i den belgiske by Brugge. Komiteen valgte Helle Thorning. På Europakollegiet blev Helle Thorning en del af en omgangskreds, som både spydigt, men også lidt misundeligt blev kaldt »La jeunesse dorée« – den forgyldte ungdom – af de andre unge. En af de unge mænd i gruppen var Stephen Kinnock, som var søn af den nyligt afgåede leder af det britiske Labourparti, Neil Kinnock. Stephen og Helle blev forelskede, og på spørgsmålet om, hvad han blev forelsket i, siger Stephen Kinnock:

»Det er jo indlysende, at hun var blændende smuk, og så var hun intelligent og morsom. Vi grinede meget, og hun tog ikke sig selv for alvorligt. Men der var også en masse varme. Når vi var sammen med andre, og jeg fortalte en vittighed, så grinede hun altid lidt mere end de andre, og så morsom var jeg nu heller ikke. Det var dér, jeg tænkte, at der måske var noget ekstra», siger Stephen Kinnock, der arbejder i Genève som direktør i World Eco-

z130-uden mod hende i en infemalisk vir-
var af pressefolk og partifæller, der næppe
blev overrasket over første sekvens i parti-
dronningens tale.

»Det er tid til det endelige opgør med
blokpolitikken«, lød det fra Vestager.

Tilbage ved bordet

Fra i dag sidder hun igen med ved bordet.
Nogenlunde lige så attrået og nødvendig
for Thorning-Schmidt, som Kjærsgaard
har været det for Venstres skiftende stats-
ministre.

For godt fire år siden overtog hun re-
sterne af Marianne Jelveds forgæves for-
søg på et skabe en tredje vej i dansk poli-
tik. Længe hvæsende ledende socialdemo-
krater om, at de radikale med deres længe
så urealistiske efterlønskrav og blødsød-
ne udlændingepolitik stort set ingen ap-
pel havde i den borgerlige lejr.

nomic Forums sektion for Europa og Cen-
tralasien.

Her er han det meste af ugen, men er i
København, så ofte han kan.

»Jeg har været så heldig, at jeg har haft
arbejde, og jeg er vedblevet med at være
engageret i mine internationale intere-
ser. Somme tider er det da også godt med
lidt ekstra plads i forholdet. Det er måske
ikke, hvad mennesket betragter som nor-
malt, men det fungerer for os«, siger Ste-
phen Kinnock, søn af Labourpartiets tidli-
gere leder og nu gift med Socialdemokra-
tiets formand i Danmark.

»Jeg har aldrig fundet en forklaring på
det. Chancerne for, at sådan noget kan
ske, er one in a trillion. På en måde er det
bizart og må have noget med skæbnen at
gøre. Jeg har tænkt meget over det, men
hver gang jeg søger en forklaring, så er
der bare ikke nogen forklaring«.

Han var aldrig i tvivl om, at hun skulle
stille op til formandsvalget for Socialde-
mokraterne, for det er en ære at blive
spurgte og en ære at tjene partiet og sit
land.

»Vi tænkte længe over det. Men man
må tage livet ved hornene. For os var der
ingen tvivl, for uanset vores arbejde hav-
de vi tiltro til, at vi kunne give vores børn
en platform af kærlighed og familieliv og
få det til at fungere«, siger han.

Personligheden

Når journalister laver personligt intervi-
ew med Helle Thorning, kommer de ofte
lidt skuffede tilbage. For heller ikke de for-
måede at trænge ind til den lidt hvidkal-
kede kvinde med de perfekte spadsere-
dragter og det tilknappe smil. Et smil,
der kan stråle i de krystalblå øjne, men
sjældent trænger igennem på tv. Intervi-

ring i dansk politik. Foto: Ditte Valente

Men virkeligheden ville noget andet.
Tilbage trækningsaftalen, der af regerin-
gen blandt andet var tænkt som et afgø-
rende skatræk til at splitre oppositio-
nen, viste sig at blive det værktøj, de radi-
kale skulle bruge for at trække borgerlige
'nok er nok-stemmer' over midten. Den
dristige kombinationsstrategi om både
at pege på Helle Thorning-Schmidt som
statsminister og optræde som rigtige, re-
alpolitiske økonomiske strammere virke-
de.

Alt tegnede i aftes til, at netop den kom-
bination giver Margrethe Vestager et re-
sultat, der overgår Marianne Jelveds flot-
te, men parlamentarisk ubrugelige valg-
sejr i 2005. Det blev tilsyneladende også
Vestager, der leverede de svingvælgere,
som den røde blok skulle bruge for at sik-

ew med Danmarks nye statsminister er
som regel ret kedelige. Det samme er de
samtalebøger, hvor hun selv deltager. De
har fået dårlige anmeldelser, for de mang-
ler dybde og efterlader læseren med et
indtryk af en sympatisk, men uhåndgri-
belig personlighed uden ægte politisk el-
ler personlig bund.

»Jeg ville gerne her citere hende for
synspunkter angående kulturkamp, reli-
gionsfrihed, dansk historie, ideologi som
begreb eller for den sags skyld menne-
skets position mellem godt og ondt. Men
jeg har ikke kunnet finde noget af reel
tyngde«, sagde teologen og samfundsde-
battøren Sørine Gottfredsen for nylig.

Det er da også en kendsgerning, at Hel-
le Thorning er mere til 'Vild med dans' og
amerikanske serier end til franske filosof-
fer og de store klassikere. Men hun ikkæ-
der sig heller ikke rollen som skønånd, og
de, som kender hende, taler om et usnob-
bet, morsomt, ligefremt, begavet rodeho-
ved af en kvinde.

Veninden Tine Auvrig-Huggenberger
forstår godt, at de hårde magtkampe i So-
cialdemokratiet delvist har skabt billedet
af »en hård, kold kvinde, som ikke er em-
patisk. Men os, der kender hende, har jo
stet ikke det billede«, siger veninden, der
ser facaden som en ekstrem professiona-
lisme.

»Under skattesagen, hvor os, der holder
af hende, sluttede op bag hende, sagde
jeg til hende: Jamen skat. På et eller andet
tidspunkt må man bryde sammen. Så kan
man ikke mere. Så siger hun: »Ja. Men det
er en kamp, der skal kæmpes, og når jeg
går ud ad døren, så er jeg formand for So-
cialdemokratiet, og de har ikke brug for
at se, at jeg hænger med mulen«.

At Danmarks nye statsminister er en

dame, som jeg havde mødt i 15-og-et for et
halvt år siden. Vi havde siddet og snakket.
Hun havde brevestemt og sendt mig en
mail. Dels for at kvittere for samtalen.
Men også for at sige, at nu viste hun mig
den tillid, at hun havde flyttet sin stem-
me. Hun havde altid stemt på V og K og
var vel midt i 60'erne. Det er en meget
stor tilidsenklærings, fortæller Margre-
the Vestager.

Forude ligger et yderst kompliceret for-
handlingspil for Margrethe Vestager og
den radikale nummer to, Morten Øster-
gaard. De skal i den kommende uge forsø-
ge at lande et kompromis om et rege-
ringsgrundlag med Socialdemokratiet og
SF.

I både den radikale lejr og hos S-SF reg-
ner man med, at det vil tage en rum tid,
måske mere end en uge. Parterne har i
valgkampen haft en fælles forståelse om

kvinde, der forvirrer, undrer ikke Tine
Auvrig-Huggenberger.

»Der er blevet lavet meget grin med, at
hun er vokset op i Ishøj. Men det er hen-
des referenceramme, og det er det, som
gør folk så skide forvirrede. For det er et
kulturclash. På den ene side er hun den
superbegavede kvinde, der kan begå sig
på den internationale scene, hvor alle
hotshots siger wow, når hun kommer. På
den anden side har hun stået med over-
permanen et hår i Billkagrellen i Ishøj. Det
forvirrer. Helle symboliserer på en eller
anden måde den sociale opstigen i Social-
demokratiets bedste ånd, og det viser jo
nogle gange, hvor skizofren den socialde-
mokratiske bevægelse er. Tag Svend Au-
ken og Poul Nyrup. Svend var overlasse-
bam, mens Nyrup virkelig kom fra det ne-
derste af det nederste og arbejdede sig he-
le vejen op. Han var symbolet på den soci-
aldemokratiske bevægelse, men han blev
aldrig helt god nok før bagefter. Helle er
på en eller anden måde en mellemting
mellem de to«.

At man kan tage en kvinde ud af Ishøj,
men ikke Ishøj helt ud af kvinden, opleve-
de Freddy Blak også, da han fik ideen til at
kalde hende for Gucci-Helle. Dagen efter
sad Blak roligt på sit kontor i Strassbourg,
da Thorning-Schmidt flåede døren op:

»Du skal kraftedeme ikke gå rundt og
kalde mig for Gucci! Bare fordi jeg ikke
går rundt og ligner sådan en pose lort
som dig«, råbte hun. De endte med at bli-
ve gode venner.

Forleden kom Helle Thorning hjem fra
arbejde til sit hus på Østerbro. Dagligstu-
en var pakket med børn. Nogle spiste,
nogle snakkede, og nogle så tv. Helle Thor-
ning sagde hej og gik ovenpå til sit ar-
bejdsværelse. Men det var, som om noget

forhandlinger om et regeringsgrund-
lag med de økonomiske spørgsmål, som
er fundamentet for alt andet.

De radikale er stålssatte på at stå fast på
den tilbage trækningsaftale, som S-SF gik
til valg på at afskaffe. I den radikale lejr ses
med bekymring på SF's signaler fra valg-
kampen om at ville genforhandle aftalen
efter et valg. En sådan forventning er uspi-
selig for de radikale.

De radikale er også gået til valg på en
skatteomlægning, der skal ned sætte skat-
terne på arbejdsindkomst, hvilket ikke
just kan siges om S-SF.

Ifølge Politikens oplysninger ser både
Socialdemokratiet og de radikale en fæl-
les interesse i at finde en forståelse om
den økonomiske politik. S ser netop de ra-
dikale som et kærlig kommentar bolværk mod
de »udgiftsgenerende elementer« i den
øvrige røde blok. Der ligger derfor en for-

Helle Thorning's første 100 dage

16 september
17 september
18 september

Boligpakke

Tinglysningsafgift fjernes. Ejendomsværdiskat og grundskyld
suspenderes frem til 2013. Tilskud til købere af andelsboliger.

Vækstpakke

Offentlige investeringer for 10 mia. kr. rykkes frem.

Praktikpladser

Private virksomheder forpligtes til at oprette flere
praktikpladser, hvis de vil have fordel af vækstpakken.

12 minutter – arbejdstid

Thorning vil indkalde til trepartsdrøftelser om længere
arbejdstid. Aftalen skal udmøntes i januar 2012

Betalingsring

Forhandlinger med om etablering af betalingsring i København.

Erhvervsliv

Virksomheder må afskrive investeringer i nye produktionsanlæg.
Der skæres fem mia. kr. i erhvervsstrøtteordninger.

Kriminel tavalder

Skal sættes op fra 14 til 15 år.

Tolærerordning

Alle elever, der begynder i 0. klasse, skal have to lærere.

Udlændinge

VKS-pointsystem for permanent opholdstilladelse skal ændres.

Behandlingsgaranti

Behandlingsgarantier på en måned ændres, så nogle patienter
må vente op til to måneder, så andre kommer hurtigere til.

Den svære udlændingepolitik
Svære bliver det formentlig i udlændin-
gepolitikken, hvor både tilknytningskra-
vet og 24-års reglen er kendte uenigheder.

De radikale tager kravet om at fjerne beg-
ge regler med til forhandlingsbordet,
men partiet har omhyggeligt formuleret
sig uden ultimative krav. I den radikale
lejr er der en forhåbning om, at f.eks. 24-
års reglen, der i realiteten er et stort sæt af
pointregler, måske kan blødes op eller
ændres. Hvad S hidtil har afvist.

Partiets strategi er at sælge sig dyrt ud
fra devisen, at de radikale i modsætning
til S-SF rent faktisk godt kan holde til at stå
uden for en regering. Vestager og co. har
ikke lovet vælgerne regeringsmagten.
Partiet sætter samtidig på, at S-SF's ønske
om at holde de altid besværlige radikale
indenfor i regeringsfolden er så stærkt, at
de røde vil strække sig rigtig langt.

parlamentarisk erfaring. En gevaldig ud-
fordring for et parti med så stor magt,
som de radikale nu skal vænne sig til.

Fra sit otium kan Thor Pedersen snart
nyde eller hade den genopstandne radi-
kale indflydelse. Han husker udmærket
sin egen bemærkning fra 2001. Men skal
man tro Folketingets afgående formand,
er det ikke helt galt alligevel. Pedersen sæt-
ter i hvert fald på, at Vestager kan få en af-
gørende funktion.

»Skulle det gå så galt, at Venstre og de
konservative ikke danner regering efter
et valg, vil det være en formildende om-
stændighed, at regeringen har brug for
Det Radikale Venstre under Thorning, så
de gamle stalinistiske, ideologiske syns-
punkter, som ligger i Enhedslisten, ikke
kan blive styrende for udviklingen i Dan-
mark«, siger Thor Pedersen.

kristian.klarskov@pol.dk

manglede. Hun gik ned igen og opdage-
de, at alle hendes datters venindervar der,
men datteren var væk.

»Hvor er Johanne?«, spurgte hun.

»Hun er lige taget til guitar, men hun er
tilbage om en time«.

Det er Stephen Kinnock, der fortæller
historien. Han kalder sit hus for en ung-
domsklub. Hvor meget han er der i frem-
tiden, ved han ikke præcist, »men hvis det
virkelig lykkes, så må vi tage den derfra«,
sagde han, da Politiken talte med ham
forleden. Nu lykkedes det, og han tror, at
danskerne ender med at blive tilfredse
med det valg, de traf i går.

»Helle er en kombination af at kende
sig selv og at vide, hvor hun vil hen. Alle
ved, at hun er lederen, men de ved også, at
hun vil lytte. Hun samler de input, hun
har fået, og så træffer hun beslutningen.
Det giver højt kvalificerede beslutninger,
og det er, hvad man ønsker af sin statsmi-
nister«, siger han.

Desuden tåler hun modstand, og det vil
hun møde. Vælgerne gav i går Socialde-
mokratiet et af de dårligste valg i partiets
historie.

Alligevel var det Helle Thorning-
Schmidt, der stod der i aftes i Vega midt i
et valgnederlag.

Tynd som en mynde og uknækkelig
som silketråd blev hun kvinden, der brød
ti års borgerligt styre og kronede 100 års
ligestillingskamp ved at blive Danmarks
første kvindelige statsminister.

olav.hergel@pol.dk

Kilder: Diverse avisartikler gennem årene og
bogen 'Helle for magten' skrevet af Jakob
Nielsen. Desuden bøgerne 'Helle – i samtaler
med Ninka' og 'Den første' af Noa Redington.